

העיקר הבריאות...

1. עולת ראיה / עניני תפלה

'אמר ר' חמא בר חנינא אם רואה אדם שהתפלל ולא נענה יחזור ויתפלל. וצור העולמים לפניו נגלו כל תעלומות, איזה ציור רוחני מיוחד ראוי וחסר לכל נפש פרטית שתשתלם בו, שלפי צורך השתלמות זו מקביל, בסדור חכמתו העליונה, מצב החסרון המזדמן המצריך את התפלה...

א1. עין איה ברכות ב עמוד 322

תכלית התפילה ופעולתה הלא נועדה להיות מסייעת להשלמת האדם ושכלול רוחו, ע"כ מראש מקדם הוכן ע"פ חכמה העליונה, הנותנת כל דבר בעתו, גם אלו המקרים שבאים במצבו של אדם שבהם יתעורר אל התפילה. ואותה ההתרוממות המוסרית שיקנה ע"י התפילה תתאים אל התכלית הכללית שע"פ זה האופן יהי נכון אותו החפץ הפרטי להועיל לפי האופן הרצוי.

2. תלמוד בבלי מסכת שבת דף יב/ב:

הנכנס לבקר את החולה לא ישב לא על גבי מטה ולא על גבי כסא אלא מתעטף ויושב לפניו מפני ששכינה למעלה מראשותיו של חולה.

3. עין איה / שבת א / פרק ראשון / מג. עיין עוד עין איה שבת א, ב רו, :

מציאות התחלואים פועלת טובה על תכונת האדם, על ידם האדם נכנע מלפני ד' והידיעה של אפשרות החולי למין האנושי פועלת לטובה לרכך קושי עורף של קשי עורף ולבצר זדון רעי לב.

4. עולת ראיה / חלק ב / שחרית לשבת

העוני, בכל צרותיו, נברא בעולם לצורך הזיכוכ הנפשי, לצורך תיקונו הרוחני של האדם, שהוא יסוד התיקון וההתעלות של כל העולם. המהותיות של העוני, המתגלמת בהעני האישי, היא פועלת, שהנפש המדוכדכה פונה היא אל על.

5. ספר נפש החיים - שער ב - פרק יא

כי באמת יפלא איך שייך לבקש להתחנך כלל לפניו ית"ש להסיר מעליו צערו ויסוריו כמו בענין רפואות הגוף. הרופא משקהו סמנים חריפים. או אם הרופא מוכרח אף גם לחתוך איבר לגמרי שלא יתפשט ארס החולי יותר. האם יתחנך אליו החולה שלא

ישקהו הסמנים או שלא יחתוך האיבר? הלא החולה עצמו שוכרו לכך. כן איך ישפוך שיח לפניו ית"ש להסיר מעליו היסורים?

6. עין איה / שבת א / פרק שני / רב.

ואם הציור יועיל לאדם, אז הלא יקבל את התועלת של מציאות החלאים, רק ממציאותם האפשרית, ולא יהיו נצרכים כלל לבא עליו בפועל, ואותה קשיות העורף הטבעית הנטועה בלבו של אדם בטבעו תתרכך ע"י הציור של מציאות המחלות וע"י בקשת הרחמים שמקרבת דעתו של אדם ולבבו לדבקה בשם יתברך. אבל אם יחלה בפועל, אות הוא שמצב נפשו ירד כ"כ, שהרושם של הציור האפשרי מהמרדות העלולה לבא על האדם לא פעל את פעולתו, עד שהוא צריך דוקא החלי בפועל כדי לצרף סיגיו ונטיותיו הרעות.

7. ספר בניהו בן יהוידע על סוטה דף יב/א (רבי יוסף חיים מבגדד, בעל 'הבן איש חי').

הצדיקים אע"פ שאין חוטאים הם מתחייבים מדין ערבות בעבור עונות הדור, ולכן סובלים יסורים בעולם הזה, בעבור עונות הדור, ולכן אמרו רז"ל במדרש, דרבינו הקדוש כאבו לו שיניו, ואמר רבים מכאובים לרשע, ופרשו הכונה דהרשע מתחייב מכאובים בעבור עונותיו, ואני סובל אותם.

8. תלמוד בבלי מסכת ברכות דף לד/א

אמר ר' יעקב אמר רב חסדא כל המבקש רחמים על חברו אין צריך להזכיר שמו שנאמר 'א-ל נא רפא נא לה' ולא קמדכר שמה דמרים.

א8. ספר בניהו בן יהוידע על ברכות דף לד/א

... טוב שלא יזכיר שמו, יען כי כל חולי ויסורין של צרה הבאה על האדם הוא מכח הקליפה הדבוקה באדם, שהוסיף בה כח על ידי עונותיו, וכמו שכתב רבינו מהר"ם אלשיך ז"ל בפרשת תזריע בענין הצרעת, ואם יתפלל על חולה ובעל יסורין שעומד בצרה ויזכיר שמו, אז המקטרגים ומשטינים יתקנאו, ובפרט כי רוע מזליה, ואז ימצאו לו עלילות קטגוריים מצד עונותיו לעכב רפואתו והצלתו, ולכן כל כהא המתפלל לא יזכר את השם, כדי שלא ירגישו המקטרגים ולא ידעו על מי מתפלל.

ב8. חתם סופר

"יראה לפרש ע"פ מה שאחז"ל המבקש רחמים בפני החולה אין צריך להזכיר שמו כדכתיב 'א-ל נא רפא נא לה' וכתבו המקובלים כי יש בהזכרת שמו קצת התעוררות הדין עליו".

9. עין איה / שבת א / פרק ראשון / מז.

ראוי לו לאדם שישתדל לקדש נפשו ורגשי לבבו, להעצימם בקדושת הכלל, עד שלא יפנה לאהבת קרובו החולה שבתוך ביתו מצד צרת עצמו ולא מצד ערכו הפרטי, כ"א מצד היותו חלק מהכלל...

עע

1. ספר מסילת ישרים פרק א - בבאור כלל חובת האדם בעולמו

"הוא מתרחק והולך מן הטוב האמיתי, ונמצא שהוא מושם באמת בתוך המלחמה החזקה, כי כל עניני העולם בין לטוב בין (למוטב) לרע הנה הם נסיונות לאדם, העוני מצד אחד והעושר מצד אחד... ואם יהיה לבן חיל וינצח המלחמה מכל הצדדין, הוא יהיה האדם השלם אשר יזכה לידבק בבוראו ויצא מן הפרוודור הזה ויכנס בטרקלין לאור באור החיים".